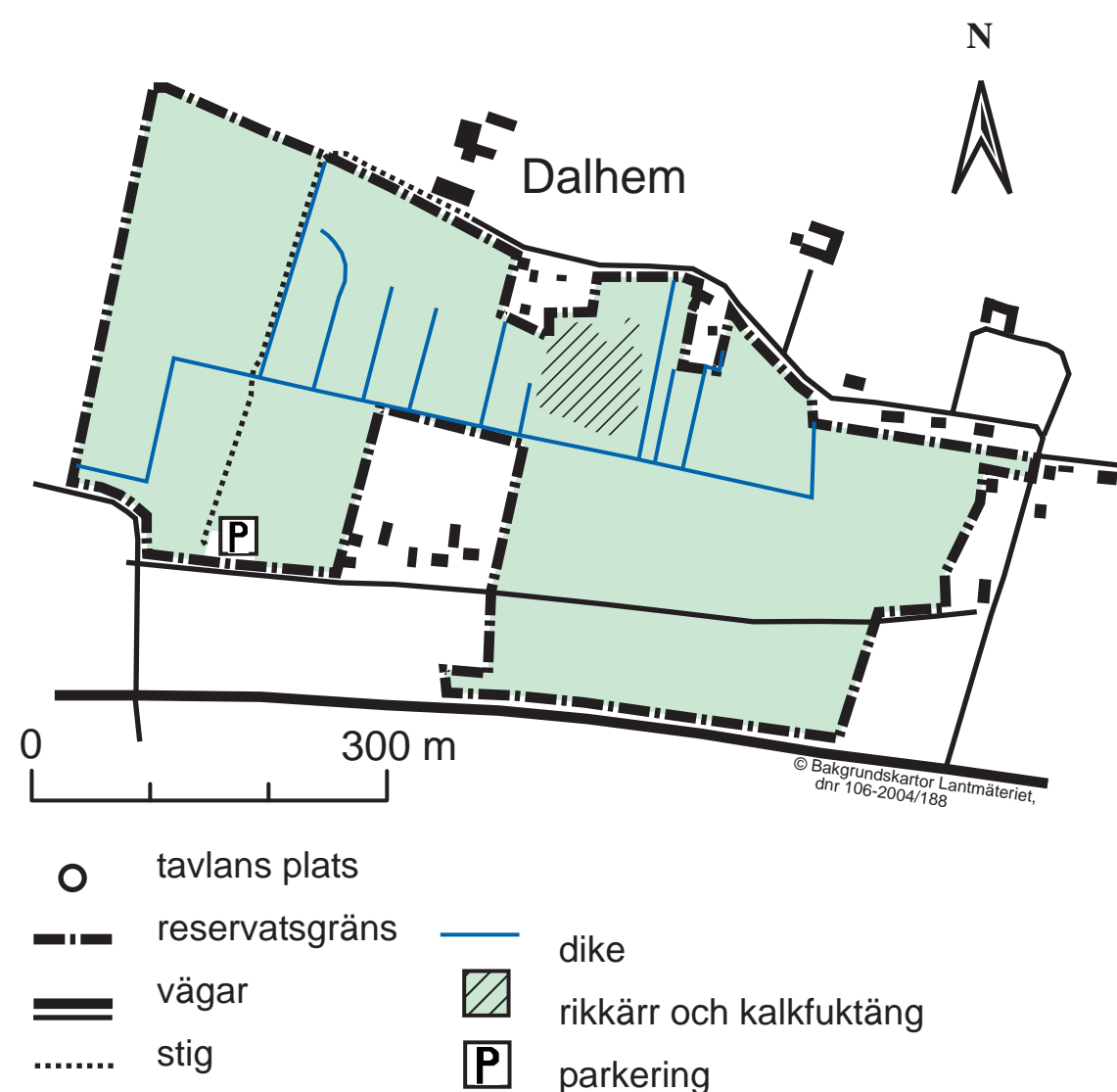

NATURRESERVAT

Välkommen till Stora Harrie mosse

På Stora Harrie mosse finns kalkfuktängar och ett av länets få kvarvarande kalkkärr, med ett artrikt växt- och djurliv och med många sällsynta arter.

Mossen är en rest av vad som en gång var ett vidsträckt våtmarksområde. Idag är det mesta av detta område utdikad och uppodlat. Även reservatet är påverkat av dikning men har dock aldrig blivit helt uppodlat.

St Harrie mosse som omfattar ca 20 ha betes- och slåttermark, avsattes som naturreservat 2003.

Syftet med reservatet är att bevara, utveckla och återskapa områdets hävdberoende vegetationstyper, i synnerhet rikkärr och kalkfuktängar, med hotade eller sällsynta växt- och djurarter som är knutna till dessa. Läget nära Kävlinge gör att mossen är betydelsefull för friluftslivet samt som studieobjekt.

Området förvaltas av Länsstyrelsen.

Stora delar av området ingår i EU's ekologiska nätverk av skyddade områden, Natura 2000.

Rikkärr och kalkfuktängar

Reservatets rikaste flora finns i rikkärret och på kalkfuktängarna. Här förekommer en rad sällsynta arter som t ex svarttag, majviva, slåtterblomma, vildlin, tätört, rödkämpar, kärrsälting, axag, näbbstarr, loppstarr och gräsull, samt orkidéerna vaxnycklar, ängsnycklar och kärrknipprot.

Små och ovanliga snäckor

Här lever också två mycket små och sällsynta snäckor, smalgrynssnäcken och kalkkärrsgrynssnäcken (med knappt 2 mm stora skal). I Sverige finns drygt 100 arter av landlevande snäckor, med det gemensamt att samtliga kräver tillgång till kalk och fukt. De flesta är till skillnad från vår vanliga trädgårdssnäcka mycket små och förbisedda.

Var vänlig observera att de delar av reservatet som hävdas genom slåtter inte är tillgängliga enligt allemansrätten förrän höet är bärgat.

Slätterängar och betesmark

På ömse sidor om rikkärret finns områden med fuktängar. Delar av ängarna har hävdats genom slåtter under lång tid, vilket format en delvis annan flora än om marken varit betad. Här växer olika låga starrarter tillsammans med t ex ängsvädd och brunört. Andra delar av markerna, särskilt de torrare, har varit uppodlade och här kan man också se spår av insädda gräs och klöver.

Restaurering av mossen

Till följd av utdikningar, igenväxning och på senare år helt upphörd hävd i rikkärret har floran varit på väg att utarmas. 2005 började länsstyrelsen därför restaurera mossen. En grandunge har avverkats och träd- och buskvegetation har tagits bort. Det har också röjts i den högvuxna vegetation med främst vass som hade invaderat våtare delar och dikeskanter.

För att bevara rikkärret och kalkfuktängarna är det viktigt att hålla grundvattennivån hög och därför har vissa diken lagts igen. Framöver kommer markerna att hävdas genom bete eller slåtter med efterbete.

Visa hänsyn i naturen

Till skydd för områdets naturvärden har länsstyrelsen utfärdat särskilda bestämmelser. Utöver föreskrifter och förbud i andra lagar och författningar är det förbjudet att:

- plocka eller gräva upp kärlväxter, mossor, lavar eller svampar,
- göra upp eld,
- tälta eller ställa upp campingbil, husvagn eller motsvarande,
- parkera annat än på för ändamålet anvisad parkeringsplats,
- anbringa tavla, skylt, inskrift, affisch, snitsel eller därmed jämförlig anordning, informations- och reservatsskyltar samt gränsmärken undantagna,
- på störande sätt använda radio, grammofon, bandspelare, CD-spelare, musikinstrument eller dylikt,
- utan Länsstyrelsens tillstånd fanga eller samla in insekter, snäckor eller andra djur, eller på annat sätt störa djurlivet.